

DEBRECZENI HIRLAP

21971201 Ár: Egész évre 18 frt., félévre 8 frt., negyedévre 5 frt. 50 kr. egy kora 1 frt.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő

Koncz Ákos.

Kiadó s laptulajdonos.

Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).

Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).

Hirdetések a legmersekeltebb árszámítás mellett vehetnek fel.

Egyes szám 4 kr.

Békés hangulat.

Debreczen, julius 31.

(-s.) A szabadelvű párt vezérférfiai fáradozásának és utánjárásának sikerült a jelenlegi már szerfölött kritikusnak nevezhető parlamenti viszálykodásban békés hangulatot teremteni. Egyelőre ennél többet még nem konstatálhatunk. A békét teljesen helyreállították és biztosították ugyan még nem mondhatjuk, de a fegyverszünet mindenestre biztató jele mindkét küzdőfél részéről a békére való hajlandóságnak.

A parlamenti obstrukció, még ha sikerült volna is azt elfojtani és megtörni, kétségkívül válságos bonyodalmakba sodorhatta volna az országot, amelyeknek vége épp oly bizonytalanná, mint veszedelmessé válhatott volna. Épp azért a parlamenti béke helyreállítást az ország közérdeke szempontjából rendkívül becses vívmánynak kell tartanunk, amely alkotmányválságnak, tehát jelentékeny veszedelemnek veszi elejét.

Emez örvedetesen biztató kilátás hatása arra indít, hogy a rekriminációt mellőzzük, és készséggel elismerjük, hogy az ellenzék immár komoly és határozott jelét adta a békére való hajlandóságának, amidőn az obstrukciót, vagyis a most üzött szöfécsérlést megszüntette.

Addig, amíg ezt megtenni vonakodott

vagy pedig késett, szó sem lehetett a béke komoly voltáról, mert ez egyértelmű lett volna a többség kapitulációjával vagyis a parlamentarizmus bukásával. Mihelyt azonban az ellenzék letett a terrorizmusról, a hatalmi kérdés tárgyalanná vált és a szabadelvű párt most már a parlamentarizmus veszélyeztetése nélkül propter bonum pacis lojális és önkéntes elhatározásból bele mehet a 16. §. módosításába.

A szabadelvű-párt azonban nem érheti be avval, hogy az ellenzék ezuttal leszerelte magát, mert a kiegyezési kérdések lejártá küszöbén állunk, amelyeknek legalább is provizóris alkotmányos letárgyalását okvetlenül biztosítani kell. A szabadelvű-pártnak tehát a maga részéről tett engedmény fejében viszont az ellenzékétől föltétlen garanciákat kell nyernie arra nézve, hogy a kiegyezési provizoriumot és az indemnitást obstrukciással meg nem akadályozza. Ha ezt az ellenzék nem garantálja, akkor a szabadelvű pártnak a legszigorubb praeventiv intézkedésekhez kell folyamodnia, hogy az obstrukció újabb megismétlésének elejét vegye, mert abból még sokkal nagyobb bajok származhatnak, mint a mostani ellenzéki manőverből.

Az a legközelebbi napok jelentős kérdése tehát, hogy az ellenzéknek lesz-e annyi hazafias belátása, hogy az ország érdekét följé helyezze a pártezzélnak? A

legutóbbi napokban tanusított magatartása arra enged következtetést vonni, hogy az ellenzékben nem vészett ki egészen a hazafias érdem iránti ambíció.

A parlamenti helyzet. A béketárgyalások tegnap is állandóan igénybe vették B á n f f y Dezső báró miniszterelnököt, a Ház elnökét és a pártok vezető férfait, a kik sűrűn érintkeztek s beszélték meg az egyezkedés módzatait.

A pártok már megállapodtak, csak a Kosuth-párt konferenciázott még a délelőtt folyamán.

A mai tanácskozások gerince, miután a többi feltételekre vonatkozólag má megállapodtak, a 16. § módosítása volt. A szakasz új szövegezése a következő:

A nyomtatvány útján elkövetett és az 1878 V. t. cz. 259 és 261 §§-ai szerint büntetendő rágalmasz és becsületsértés a kir. törvényszék hatáskörébe tartozik.

Ha azonban a rágalmasz vagy becsületsértés az 1878 évi V. t. cz. 262 és 461 §§-ában meghatározott személyek, vagy nyilvános számadásra kötelezett vállalat igazgatója és tisztviselője ellen, avagy köz megbízásban eljáró ellen és pedig az utóbbinak hivatalos tetteire vonatkozólag volt elkövetve, az esküdtbiróság itél.

Azokban az esetekben, melyekben az 1878. V. t. cz. 264 § a a vonatkozólag bizonyítékát kizárja, a nyomtatvány útján elkövetett rágalmasz vagy becsületsértés mindig a királyi törvényszék hatáskörébe tartozik.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Petőfi emlékének*)

Irtá: Kovácsi László Kálmán.

Nem bánt többé a gondolat,
Hogy meghalsz lány párnák között —
Mire vágytál: beteljesült,
Költő-király, elköltözött! . . .
. . . A haremzón acélzörej . . .
Trombitahang . . . ágyúdörej . . .
Részegit a füst . . . a vérszag . . .
Kezed lantot . . . kardot ragad . . .
S mindegyiken lobogva ég:
Egyenlőség!

Nem bánt többé a gondolat,
Hogy kiműlsz, mint a gyertyaszál —
Mire vágytál: beteljesült
A jós-ihlet . . . költő halál! . . .
. . . Már ott rohansz — törött karddal . . .
Égbe esdő — síró lanttal . . .
S mindegyiken most is ott ég:
Testvériség!

Nem bánt többé a gondolat,
Hogy kiműlsz, mint a gyertyaszál,
Vagy meghalsz lány párnák között,
Elköltözött költő-király! . . .
. . . Már ott fekszel átszúrt mellel;
De még tele dallal, hittel . . .
S véreden is lobog a láng:
Szent szabadság!

. . . Rege . . . rege . . . nem haltál meg!

*) Elszavalta szerző a Petőfi-szobor megkoszorúzásánál ma délután.

Mennybe szálltál Ilyésképpen —
Csillagokon átrobogó,
Isten-küldte lángszekéren! . . .
S ott is maradsz az Istennek
Csillagszegett trónja mellett —
Mindörökre!

S ha még egyszer harez viharzik
Hegyen, völgyön, rónaágon:
Leszállsz onnét lanttal, karddal
A nap-, vagy a holdsugáron! . . .
S eldörgöd még ittasulva,
Egész hazát lángra gyújtva —
„Talpra magyar!”

Lakodalom lesz.

— Lett novella. —

Irtá: Blaumann Rezső.

(Folyt. és vége.)

— Igen, igen megteszem, és még ma szólok vele, mihelyt ráakadok.

És könnyű szívvel hajlok a gyermekhez aki már megette a czukrot és mosolyogva nyújtja feléje a kezeckéjét és azt kiáltja: Hoppá.

— Hoppá, ujjong a telkesasszony és a gyermeket felkapva, körben forog vele és ujjongva kacagja:

„Wihndedsiben nemsokára lakzi lesz.”

— Hoppá, mondja Kateneti is, aki Mahrita anyja, amint leveti a válláról a nagy szénakévé. Aztán megáll, letörli a verejtéket az arcáról és mosolyog. A munkások mind szorgalmasan dolgoznak, — csak Jurist és

Lihschukot nem látom sehol és az ő félig megrakott szénaboglyájuk már egy fél óra óta nem haladt semennyire sem.

— No, nem kerülnek ezek ma már elő a ligetből, szóló férjéhez ki ezalatt egy új asztag szénát rakott fel. No ha Wihndedsiben nem lesz hamarosan lakzi . . .

— Akkor lesz keresztelő, egészíti ki a férfi és újra hozzátát a munkához.

A ligetben pedig két kipirélt arcú szerelmes rejtőzik, kik egymást oly forrón csókolgatták és annyit néztek egymás szemébe, hogy megfeledkeztek a szénájukról, az egész világról, kivéve a nagyszasszonyt.

Mert róla folyik a szó.

— Nem fogja megengedni, ugymond

Juris.

— Megengedi, erősítgeti Lihschuk.

— Nem fogja megengedni, meglárod, nem — felel Juris. Még a múlt héten azt mondotta, hogy ő máshoz nem ad, csak valami nagy telkes gazdának és vasárnap halottam, mit beszéltek a szomszédba, hogy ő resteli azt, hogy már annyian jönnek hozzá leánykérőbe és hogy hadj jöjjenek csak, neki eszeágában sines, hogy két év előtt tul adjon rajtad.

— Csak két év mulva, nem később?

Nem fiam, rosszul hallottad. Lám megmondom én mást hallottam — amit az anyám Sihlennel beszélt. Ő azt mondta, hogy Wihndedsiben lakodalom lesz és hogy melyik tehenet

A képviselőház pénzügyi bizottságából. A képviselőház pénzügyi bizottsága Tiszta Kálmán elnöke alatt tartott mai ülésében tárgyalás alá vette Gajari Odön előadó valamint Hegedüs Sándor felszólalása és Perczel Dersó belügyminiszter felvilágosításai után érdemleges módosítás nélkül elfogadta a budapesti m. kir. állami elmeorvosintézetben új igazgatósági épület emeléséről szóló törvényjavaslatot.

Országgyűlés.

Budapest, jul. 30.

A ház folyosóján ma szokatlanul élénk és mozgalmas élet lüktetett. Béke szellők lengedeztek, tárgyaltak, konferenciáztak. A teremben azalatt minden felszólalás nélkül egyhangulag elhatározták, hogy a képviselőház a segesvári Petőfi-szobrot megkoszoruzza, azután a cukoradóról szóló törvényjavaslat tárgyalását folytatták. Az elnök Berczavicz Albert jelentette, hogy a záróbeszédre jogosítottak egy része jogáról temondo tt. Nehányan azonban nem vették szívükre, hogy némák maradjanak, a mikor joguk van szólni. Papp Elek, Lepseny Miklós, Blaszkovics Ferencz, és Meszlény Pál éltek zárószavakkal, azután Lukács László pénzügyminiszter reflektált az elhangzott kifogásokra és vádakra. Multkori nagy beszéde után ma kevés mondani valója maradt.

Általános helyeslés közepett kérte azután a házat, hogy a határozati javaslatokat mellőzze és a javaslatot a részletes tárgyalás alapjául elfogadja.

Az elnök indítványára a ház a szavazást holnapra halasztja.

Ezzel az ülés véget ért.

lehetne ez alkalomra levágni? Hát kinek a lakzójáról lehetne szó, ha nem az enyémről?

— Gondolod? És ha az ő saját lakodalmáról beszélt volna. Elég szép és elég fiatal menyecske ő még mindég, és azt hiszed te, hogy Sihlen minden ok nélkül járogat ide vasárnaponként.

— Azt hiszed, hogy anyám nőül mehetne Siblénhez? kérdé Lihschuk meglepetten, Juris, hisz az a mi szerencsénk volna. Akkor az anyám oda költöznék a Sihlen tanyára és ott lenne telkes gazdasszony és mi meg Wihndedsiben telepedhetnénk meg. Hisz akkor nem hiányzik semmi se a boldogságunkhoz.

— Persze, hogy akkor nem hiányzanék semmi, szólt az ifju mosolyogva és gereblyéjével a mohot szagatva.

— No hát mire vársz még? duzzogta a leány. Igazán, Juris, ha te nem beszélsz mielőbb az anyámmal, megteszem én. De szégyen gyalázat, ha egy embernek, a ki a törökök ellen harcolt, annyi bátorsága sincs, hogy egy leány kezét megkérje az anyjától.

— Bátorságról itt nem lehet szó, felelte Juris felegyenesedve. Bátorságom van elég. Csak nem szeretném magamat blamirozni. Tudod.

— Oh te tapsifüles, gunyolta Lihschuk. Juris, Juris, nem fogod te azt megérteni soha, hogy mért olyan szégyényes irántad az anyám. Azt hiszed te, hogy ok nélkül bizza ép te rád a legkönnyebb munkát és juttatja neked a legjobb falatokat. Ha nem akarná azt, hogy te a családhoz tartozzál, — nem mondaná: Lihschuk, tégy több sajtot a kékizosárba, hogy Jurisnak is jusson; vigy magaddal több kalácsot, hogy Jurisnak is teljék belőle.

Ráth Károly.

1821 — 1897.

A magyar közéletet és legfőképpen Budapest fő- és székvárost sulyos csapás érte: Ráth Károly, Budapest fő- és székvárosának közel három évtizeden át főpolgármestere tegnap délben meghalt.

Halála, jóllehet hosszabb idő óta betegeskedett, meglepő gyorsan következett be, mert csak nemrég, — július elsején, — még teljesítette hivatalos kötelességét s hozzátartozói sem hitték, hogy komoly aggodalomra volna ok, miután Karinthyba, Pörtschacba készültek, hogy ott töltsék a nyarat. A legutolsó napokig még a hivatalos ügyekről is beteg ágyánál referáltak. Utóbb azonban az agg főpolgármester állapota sulyosabbá lett s komoly aggodalomra adott okot. A krízis azóta folyton kísértett. Orvosai dr. Janny Gyula egyetemi tanár és Hofhalt dr. remélték, hogy a régi vesebaj ezuttal is muló lesz, de sajnos, reménységük ezuttal nem tetjesedett be. Az elhunyt főpolgármester Budapest székes főváros élére még annak ujjászervezésekor, 1873-ban került. Kényes és exponált pozíciójának fényesen megfelelt. Ő felsége a király mindannyiszor öt jelölte első helyen főpolgármesternek s a törvényhatósági bizottság pedig mindenkor egyhangulag választotta meg. — Hivatalában pontos és szigorú volt, de alárendeltjeivel szemben oly modort tanusított, a melyből fel felesillant a régi s igazi táblabiro kedvessége. Elevenségének, igazi ügybuzgalmának, igazságérzetének és főleg modorának köszönhetette, hogy még a legvéresebb városatyja is tisztelettel hajolt meg előtte. Halála nagy veszteséget jelent nemcsak a fővárosra, a melynek ujjászervezésében, fejlődésében és előrehaladásában oly igazi tevékenységet fejtett ki, hanem a kormányra is, melynek mindenkor megbízható és hű embere volt. Kívánatos, hogy utódja oly osztatlan bizalomra tegyen szert, mint a milyenben az elhunyt részesült.

Ráth Károly főpolgármester életrajzi adatai a következők: 1821. évi február 20 án, Budán született régi polgári családból. Közép-

— Igen, fiam, így gondolkodol te. De én teljes tudatával vagyok annak, hogy nem vagyok egyéb, mint egy szegény obsitos és ugyhiszem az anyád azért oly nyájias irántam, mert jó munkásnak bizonyultam. És magam is azt hiszem, hogy nálam jobbat nem kaptok soha.

A leány elveszti a türelmét.

— Jól van, hát nem akarsz vele beszélni. Akkor megmondom én még ma az édes anyámnak. Szégyelje magát a törökháborúból visszakerült nagy hős.

És a gereblyéje után nyulva, megfordul De Juris utját állja.

— No, no, csak lassan, szólt nevetve a leány heragjának. Jó, ha épp akarod — legyen — hadd mutasson ajtót az anyád már holnap. Azt könnyen elérhetjük. — Mondtam már, nem a bátorságomon mulik, rögtön megyek és szólok az anyádnak.

Es vidáman a megszeppent leánykára mosolyogva, kifordult a ligetből és a mezőn keresztül a háznak tartott.

Juris nem mondható szép embernek, de izmos, edzett külseje, férfias magaviselete és higgadt modora megnyerte az anya és a leány szívét egyaránt.

Hazamenet, egész uton azon gondolkodik, hogy minő szavakkal vezesse be a kérelmét. Vajjon így kezdjen-e bele:

— Tensasszonyom, szeretnék megőszülni, vagy „Szeretném Lihschukot nőül venni.“ Nem jobb, ha előbb csak róla van szó. Ha aztán az asszony elcsodálkozik és kérdi: Kit? Micsoda? akkor ez jele annak, hogy Lihschuk tévedt és aztán gyorsan másra viszi a beszél-

iskolai tanulmányait Székesfehérvárott, a jogot pedig Budapesten végezte. Ennek végeztével Székesfehérvárott joggyakornok lett. 1841-ben királyi táblai jegyző s miután egy évig a kir. ügyek igazgatóságánál működött, letette az ügyvédi vizsgát. A szabadságharc idejében 1848-ban neveztetett ki a váltó feltörvényszékhez jegyzővé s már ekkor oly tekintélyre tett szert polgártársainál, hogy városi képviselővé választották. Mint ilyen szervezte a pesti huszárörserget és az ujonezbizottság elnöke volt. A szabadságharc után ügyvédeskedett, 1860-ban pedig összeülvén az országbirói értekezlet, ennek tagja s a hiteltörvények előadó jegyzője lett. 1861-ben mint a fővárosi központi választmányának elnöke működött s oly tekintélyre emelkedett, hogy a Lipótvárosban föléptették képviselőnek, de Szalay Lászlóval szemben visszalépett s ismét ügyvédi gyakorlatra adta magát. Majd 1865-ben újra felépett a Lipótvárosban, azonban Kemény Zsigmond báróval szemben kisebbségben maradt és csak 1867-ben lett a Józsefvárosban képviselővé megválasztva. Ugyanekkor a felelős kormány a korona ügyészévé nevezte ki, majd 1869-ben a legfőbb ítélőszék tagja, 1871-ben a kir. tábla alelnöke lett. A főváros ujjászervezése alkalmával ő felsége a király hármas kijelölése után ő választotta meg főpolgármesterré s azóta is folyton feléje fordult a közbizalom. 1871-ben ő felsége a Ferencz József-rend lovagkeresztjével tüntette ki, 1885-ben pedig a főrendiház ujjászervezése alkalmával annak tagjává nevezte ki s azóta is számtalan jelet adta iránta viseltetett bizalmának. Az elhunyt főpolgármestert két fia és két leánya, kik közül egyik férjnél van s nagy számú rokonság gyászolja.

Petőfi halála.

Petőfi halála után keresni kellett bölcsőjét és sírját.

Petőfit 1849 július 31 ikén látták utoljára a fehéregyházi csatában, késő délutánig. Ekkor következett be a megvert, maroknyi magyarserg bomlása és menekülése. A költő az-

gettést és még egy évig itt marad, hogy jobban behizelegje magát az ő kegyébe.

Ily gondolatokba merülve befordult az udvarra abban a perczben, midőn a nagyasszony a gyerekek körben forog és hallja ujjongó felkiáltását.

Az asszony megpillantja őt, areza biborra gyul, gyorsan leteszi a gyermeket és a házba oson.

Lakodalmora gondol, az tiszta dolog, akár Lihschukot és engem, akár magamagát és Sihlent gondolja is, mormogja Juris magában és a házhoz érve, belép a konyhába. Kimelegedett, egy pohár hideg viz után eped.

Ezalatt a nagyasszony a tükör előtt áll kis kamrájában. Igazán nem látszik idősnek Jurisnél, az areza fehér és rózsás, akár egy fiatal leányé, a szemé ragyog, a homlokán az igaz három ráncz van, de azt Juris nem fogja észrevenni.

Beh jó, hogy haza jött. Nagyon alkalmas időben jött, mintha csak hívták volna. De hol marad oly soká.

Türelmetlenül nyitja ki az ajtót és kiált: „Juris.“

— Igen, felel az a konyhából belépve. A legénynek, kinek elég bátorsága van, az inába szállt a bátorsága.

— Minek jöttél haza? kérdi nyájasan.

— Csak — csak — egy kis vizet akartam inni.

A nagyasszony megdöbben. Egy kis vizért, Micsoda mesebeszéd, kiapadt volna a mező szélén lévő nagykut? Vagy tán ugyanaz jutott volna Jurisnak az eszébe, a mi neki a fejében motoszkál? Azért jött volna haza, mert tudta, hogy ő egyedül van és...

tán eltűnt. A ki megmenekült Maros Váshelyre érkezett, maga Bem tábornok is, ki annyira szerette a költőt. Hiába várták, hiába tudakozódtak utána. Petőfit a csata után többé senki sem látta. Gyorsan következtek aztán egymásra a katasztrófák. A haza elvérzett, legjobbjai szétszórtan menekültek, bujdosnak, vagy hóhér kezére jutottak. A halálos vergődésben Petőfit kutatni nem lehetett. A kortársak, az ország gyászában, a költő elvesztének nem is tulajdonították azt a fontosságot, mint a későbbi években.

Mesék legendák támadtak azonban nem sokára Petőfiről. Tamadtak csalogók is, kik részint Petőfinek adva ki magukat, részint hazugságokat terjesztve, kizsákmányolták a költő népszerűségét. Csak mint sötét bizonytalanság terjedt el az aggódás, hogy Petőfi fehéregyházi síkon találta véres halálát a harcmezőn, a mint maga óhajtott. Hallani lehetett már részleteket is hogyan esett el, hogyan sebesült meg s hogyan dobták még eleven a közös sírba. — Sőt névszerint is emlegették szász és oláh embereket, kik ott voltak élve-eltetésekor, kik hallották még, a közös sírból a költő esdő szóját; „Élek még meggyógyulhatok, Petőfi vagyok.”

1860-ban változtak annyira az állapotok, hogy Petőfi halálát nyilvánosan lehetett nyomonzni Phák Albert a „Vasárnapi Ujság” 1860. i. 42. ik számában tette közzé fölhívását, — hogy adja elő, ki mit tud Petőfi utolsó napjáról.

A fölhívást nem azokhoz szölt kik pletykákat és meséket hallottak hanem az igazlelkű emberekhez.

Ugyanekkor Phák kezében már néhány adat volt s ezek közlését megkezdte. Köztük volt a legfőbb tanu, L e n g y e l József orvos első tudósítása, kinek a költő halálára vonatkozó előadását többen megerősítették. Ő látta utolszor Petőfit a csatatéren menekülés közben Ő volt az, ki Petőfi feleségének. Székely-Keresztuton 1849 végén elmondta már mindezeket, mire a költő özvegye a további kutatással föl is hagyott.

Lengyel előadása, hogy Petőfi a csatában veszett el, s a többi adatok, a melyek

1860—61-ben jelentek meg a Vasárnapi Ujságban, megingatták a hitet, hogy a költő él még, lappang valahol; jobb időket vár; vagy hogy a muszák Szibériába huzolták. De tökéletesen ki nem irtották. Petőfi szibériai fogsága olyan legendává vált, hogy egy furfangos székely, Manasszes nevű, még 1877-ben is egész lázba hozta az országot, mikor Kolozsvárott azt hazudozta, hogy ő, mint szibériai fogoly egy bányában együtt dolgozott a költővel.

Semmi kétség, hogy a költő a fehéregyházi síkon aluszsa a hallhatatlanság álmát. Gróf Haller József, ki harmincz évig kutatta a csata részleteit, szintén erre az eredményre jutott, néhány regényes részletet tűzven a költő halálának körülményei közé s az élve eltemetést is elfogadta adaléku.

A segesvári csata leírása ez:

Az oroszok nagy erővel álltak Bem elé. Kinek csekély kis serege volt, de azért elhatározta, hogy az orosz seregek egyesülését megakadályozza. Mindössze 2400 gyaloggal 250 lovasal, 14 ágyúval rendelkezett. Ezzel támadta meg Segesvár alatt. Fehéregyháznál Lüders orosz tábornok 16.000 főnyi seregét. Kétségbeesett elhatározás volt. Bem győzelmet maga sem remélt. Julius 30. ikán reggel hagyta el Maros-Váshelyt. Petőfit nem engedte, hogy vele menjen a veszélybe. Mint fiát szerette a költőt. szeszélyében, nyers öszinteségében es genialitásában: Petőfi habozott, de követte Bemet, s Héjjasfalvánál érte utól.

Fehéregyházánál már ekkor orosz előőrskök álltak, de Bem érkezésének hírére visszavonultak. Nem számítottak rá, hogy Bem megtámadja őket és eseltől féltek. Julius 31. ikén Bem támadott, meg akarta lepni az oroszokat határozottságával. Ezek a harcokat csak áltámadásnak gondolták s az igazi támadást más oldalról várták. A honvéd első ágyulövésük mindjárt a csata kezdetén leterítették Skariatint orosz tábornokot. Alkonyatig tartott a harc. Ekkor a magyar csapatok tovább nem bírtak ellenállni a tulerőnek. Megkezdődött a menekülés.

A csata kezdetén Bem haragosan visszaküldte Petőfit a tartalékhoz. A szemtanuk vol-

lomása elmondja, hogy vissza is tért Fehéregyházára, a falu udvarára, hol szekere volt podgyászával. Dr. Lengyel, ki a sebesülteket kötözte a faluban, többször látta még délután Petőfit a leégett faluban, a mint a csata folyását vizsgálta, közben jegyeztetett is. Délután az oroszok meggyőződven, hogy Bemnek segítség nem érkezik, teljes erővel támadtak a magyarokra. A menekülés kezdődött. Lengyel is lóra kapott. A falu alatt találta Petőfit, a vetések szélán. Figyelmeztette Petőfit a veszélyre, ki azt mondta: „Potomság”, de mikor látta, hogy Bem és tábornokai is menekül, hogy orosz lovasok közelednek, szintén menekülni kezdett. Az ő számára s mindazokra nézve, kik körülte voltak, késő volt a menekülés, mert az orosz lovasság körülfogta a magyarság egy részét. Azok mind ott veszttek. Gyalokay Lajos, jelenleg nagyváradi törvényszéki elnök, még beszélt a menekülő Petőfi-él. Az országról leszökte, a mező felé futott, fedetlen fővel. A csatatéren 1030 halott maradt.

Fehéregyháza és Héjjasfalva közt kellett elesnie Petőfinek. Némelyek szerint az országúton, vagy ennek közelében; mások szerint az erdő mellett, a hegyoldalon, a hol leszurkáltak. A kik megmenekültek, lovasok voltak, nem látták, mi történt a gyalogokkal. Az orosz lovasság lekaszabolt mindenkit. Bem is alig menekülhetett. Z e y k Miklós agyonlőtte magát, hogysem fogságba jusson. Daczó őrnagy Bem védelmében lelta halálát, Ha Petőfi fogságba esik vala, a többi foglyok találkoztak volna vele Segesvárt.

Petőfit, hogy lándzsával szurták le a kozákok, közvetlen szemtanuk nem mondják; a kik állítják másoktól hallották. V a j n a Sándor egy Szkurka nevű honvédhuzártól hallotta, a ki azt is mondta, hogy ő Petőfit lovára emelte, de a mint a költő látta az üldözők közeledését, leugrott e kiáltással: „Bocsáss! Engem az Isten sem ment meg!” Ezzel a kukoriczasba futott, hova két kozák rohant utána és összevagdalták a csatatér közelében. Gr. Haller József, — kinek Segesvár melletti kastélya felgyujtva állt a csatatér közelében s kinek mély kegyelete hathatósan

Nem szövi végig gondolatainak fonalat, hanem int neki a kezével, hogy jöjjön be.

— Ugy! No hát akkor ne vesztegelj a konyhában. Gyere be, itt van friss tej és izleld meg azt a frissen sült kalácsot, úgy se uzsonnáztál talán még.

— Nem felel Juris és jókedve visszatér Jó pillanatban jött, a nagyasszony jókedvében van.

Leülnek a terített asztal mellé, és az asszony kínálgatja és melléje ül.

— Így ni, én se uzsonnáztam még, hát majd együtt uzsonázunk.

Juris körültekint. Minő csinos és tiszta itt minden. Be jó volna itt lakni.

— Egyél, biztatja őt a nagyasszony és elébe tolja a tejes csöbröt.

Most is az ideje, hogy beszéljek gondolja magában Juris és — elkezd enni. A manóba ez fura egy dolog. az első szó nem akar a nyelvére kerülni.

Juris eszik is, iszik is és a nagyasszony is babrál a tállal.

— Elvégzitek ma a munkát?

— Igen, felelt Juris és iszik.

Nem tudom, mihez fogjak most. A rozs még nem érett. És a többi mezei munka mind be van fejezve. Így még sohse áltunk. Sihlén is csodálkozott.

— No hát akkor rozsaratásig tánczezal kell betölteni a szünetet szólt Juris és hátradőlve, hogy a nagyasszony észre ne vegye pirulását, jót huz a csöbröböl.

— Ok nélkül nem igen lehet tánczolni, felel az, kinek figyelmét nem kerülte ki a legény pirulása. — Igen ha alkalom kínálkoznék.

— Oh az kinálkozik, ha az ember csak akar, szólt Juris, hogy elébb kipuhatozja, hogy mi lesz a nagyasszony férjhez menetelével. Azt mondják, hogy férjhez akarsz menni és az embereknek bizonyára igazuk van, mert hát ok nélkül csak nem mondtad, hogy Winhedsiben lakzi lesz.

A nagyasszony hátradől a nagy karos székében és felkaczag.

— Nem, ok nélkül nem mondtam. Férjhez szándékozom menni. De rólad is azt beszélik. Azt mondják, hogy te is asszonyt hozol magadnak.

— Mondják, igazán! kiáltott fel Juris boldogan.

— Oh minő szerencse, ő beleegyezik, Lihschuknak igaza van, elfogadja őt vőnek.

— Igen, egész igazában, szól a nagyasszony tréfásan aztán pajkosan hozzáteszi. — csak nem tudom kivel. — Bizonyosan messze földről hozod a kedvesedet.

— Kell is nekem messze földön keresni szeretőt, ha itt magában Winhedsiben mint a rózsá virit felém. No ezt sohse hittem volna hogy én magának elég jó legyek. Istenemre mondom rég szóltam volna ha attól nem tartok, hogy első kuknál pofon vág.

Édes istenem, felel a nagyasszony nevetve. — Nem láttad, hogy viselkedtem veled szomben? Vak voltál? Már magam akartam szólani. És most nem halaszgatjuk soká a lakodalmat

Két hét mulva megüljük.

— Az megjárna — és nem bánám, ha ilyen gyorsan menne a dolog — de két hét mulva már érik a rozs.

— Mit bánjuk! kiáltotta a boldog nagyasszony, hadd szórják a kalászok a földre a magvakat. Két hét mulva csapunk lakzit négy álló napig.

— No, nem bánom, de ha már így van, nem ühelnék-e meg egyuttal a maga lakzját is?

— Mit?

— Hogy nem-e ülhete maga is akkor lakodalmat.

— No igen, akkor üljük meg a lakodalmamat.

— Ah ugy, én azt hittem, hogy a mi lakodalmunkról van szó.

— No persze, hogy a mienkről.

Azaz, a magáéról.

— A magunkéról. Te félrebeszél az örömtől, szól a nagyasszony nevetve.

— Nem, mi félreértjük egymást. Maga azt akarja, hogy én Lihschukkal lakzit üljek két hét mulva. Jól van! De hát mikor kel maga egybe Sihlennel.

— Sihlennel? kiált fel a nagyasszony, felpattanva Sihlennel?

A legény ránéz az asszonyra és örvend a meglepetésének.

— Azt hiszi, nem tudtam, hogy rávetette a szemét. Ohó, eléggé megfigyeltem magukat

— Mi az, napam-asszony, az újjába vágott azzal a késsel? Kösse be gyorsan, én addig megyek a vendégünk elébe, mert im itt jó Sihlen. És ugy-e, megmondhatom neki, hogy Winhedsiben maholnap kettős lakzi lesz?

közreműködött, hogy az esesettek és Petőfi emlékéért emlékszóba hirdesse, — hosszas kutatásai alatt azt állapította meg, hogy Zeyk Domokos emelte nyergébe a költőt a falu felső végén s a kukoricza földre vitte. Szerinte Petőfit még látták a buni hidnál, tehát addig menekült.

Itt álltak utját a kosárok. Egy mellbeszurta pikájával, s a Küküllő vizébe esett, honnan kimászott. Másnap Csonta Juon fejelegyházi lakos szekerére vette, de egy muszka katona meglátva őt, az ott már megásott sirba dohatta, ahol már Zeyknek és 23 honvédnak a teste volt összehányva. Állítja, hogy a költő még élt, s hivatkozott Vámos György nevű emberre, ki a halotyszállító szekeret követte. Báder János segesvári lakos, kinek a gödörbe oltatlan meszet kellett önteni, szintén beszélte volna ezt, s hallotta Marosvásárhelyt Balog Dánielné szül. Boda Mária is, Báder egy ismerősétől.

Nem hiányoznak oly részletek sem, hogy Petőfi lóháton küzdve esett el. Szentanu nem akadt ennek megerősítésére.

Gr. Haller József a Petőfi sírját az országutól jobbra, Héjasfalva felé levő sírban vélte, s ezt meg is jelölte kereszttel. Mások a közös honvédsírt vallják a költő pihenőjének a Fejéregyháza fölötti hegyoldalnál.

Nem ismerjük a hantokat, a hol a nagy költő csontjai porladoznak. Az emlékkövet, a kiterjesztett szárnyu turulmadárral a közös sírra állítják. Ez az esesettek obeliszkje. A föld, melyen emelkedik, nem barátságos föld. Az emléket tehát úgy készítették, hogy a rosz akarat rongálásainak ellenálljon; kemény kőből és tömör bronzból. Hatalmas vasráccsal is körül veszik.

A költő érc-szobra a segesvári bástyafoján áll s az utas már messziről láthatja.

Negyvennyolcz esztendőnek kellett elmulni, hogy a világ egyik legnagyobb költőjének érc-szobrát állíthassunk ott, hol lánglelke átszállt a halhatatlanságba!

NAPI HIREK.

Debreczen, július 31.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Julius 31. —

Szeles. — Eső. — Hűvös. —

— **Debreczeni hírlapírók Petőfi szobránál.** Megmozdult az egész haza, hogy legnagyobb lírikusának, a szabadságharc viharmadarának ünnepet szenteljen. Debreczen sem maradhatott el s míg távol Segesvárott, Oláh Károly tanácsnok és Kóncz Ákos városi bizottsági tag, levéltáros és a Debreczeni Hírlap felelős szerkesztője tettek le a debreczeni közönség nevében díszes koszorút a meteorszerűen letűnt költő emlékszobrára ez alatt a debreczeni hírlapírók lelkében is felcsapott a láng s elhatározták, hogy d. u. 1/2 6 órákor megkoszorozzák a főiskola dísztermével szemben álló Petőfi-szobrot, hol Kovácsy László Kálmán fogja felszavalni „Petőfi emlékének” című költeményét, aztán pedig Dankó Pista, jelenben városunkban időző dalköltő társulata tagjaival Kós József és Gálfalvai Laub Irén operaházi tagok, Barna Rózi, Surmik Fülöp, Lantos István énekesek eléneklék Petőfi „Temetésre szól az ének” kezdetű dalát.

— **Isteniszteletek.** Aug. 1-én vasárnap a következők fognak isteniszteletet tartani, az ev. ref. templomokban. A nagytemplom zárva, a kistemplomban Mitrovics Gyula lelkész, a Kossuth utcai templomban Kovács Ferenc h. tanár, az ispotály templomban Dicsőfi József lelkész. — A róm. kato-

likus templomban reggel 7 órákor misét tart Hamernyik Sándor, 9 órai misét tartja Dr. Wolaffka Nándor, szentbeszédet mond Reizinger Alajos, d. e. 1/2 12 órákor misét tart Kovács Márk, d. u. litániát Kovács Márk, rózsafüzér átátosságot dr. Wolaffka Nándor végzi. Az ágost. ev. templomban d. e. 10 órákor s d. u. 3 órákor Geisztlinger Pál s. lelkész végzi az isteniszteleteket.

— **A segesvári Petőfi szobor leleplezési ünnepélyre** a Csokonai kör következő üdvözlő táviratot küldötte: „Petőfi szoborbizottság Segesvár Szabadságharcunk halhatatlan dalnokának emléke előtt leborulva, hazaszeretettől áthatott szívvel üdvözljük az ünneplőket s lélekben együtt ünnepel Önökkel a debreczeni Csokonai kör Komlóssy Arthur alelnök, Dr. Benedek János titkár.”

— **Szent Anna napja.** Holnap tartják meg az itteni róm. kath. templomban a Szent-Anna napját, amit ősrégi debreczeni szokás szerint fényesen szoktak megünnepelni a katolikus hívek. A templomi ünnepély lefolyása a következő lesz. Reggeli mise 7 és 8 órákor. Kilenz órákor Dr. Wolaffka Nándor püs pök nagy zenés misét tart. Délután 3 órákor vespernye. A délelőtti szentbeszédet városunk szülötte Rayzinger Alajos egri főegyh. áldozár, Rayzinger Ignác nyugalmazott postafőnök fia fogja tartani. A fiatal, rokonszenves áldozárnak a holnap beszéd lesz első szereplése szülővárosában.

— **Darányi miniszter Debreczenben.** Darányi Ignác földművelésügyi miniszter a ug. 1-én, azaz holnap reggel 6 óra után Szatmárra érkezik s az ecsedi lápi társaság és folyammérnöki hivatal főnökeivel megnézi a Homoród-esatorna munkálatait. Ez utjában a földművelési miniszter Debreczenen utazik keresztül s ide hajnali 1/2 3 órákor érkezik az a vonat, melyen Szatmárra utazik, hol ismét minden hivatalos és ünnepélyes fogadtatás mellőzését kívánta a miniszter.

— **Uj főgymnasium.** A közoktatásügyi miniszter elvetette a közgyűlés ama határozatát, amely a néptelen főreáliskolát főgymnasiummá akarta átalakítani és úgy határozott, hogy addig is míg ez keresztülvihető lesz, tegyen kísérletet a miniszter az egységes jogosítású középiskolával s szaporítsa meg a párhuzamos osztályok számát a főreáliskolában. — A miniszter pedig a várost elutasította ezen kérelmével is, de — a mint tegnap érkezett leiratából olvassuk — azzal fogja kárpótolni a várost, hogy a maga nyomtatékos hatáskörében siettetni fogja a kegyesrendiek aligmnasiumának kiegészítését. A főreáliskola új párhuzamos osztályokról hallgat hallgat a leirat, a mely egyébiránt így hangzik:

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottságának f. évi május 28-án 108. sz. a. kelt felterjesztésében foglalt azon kérelmét, hogy az ottani állami főreáliskolát főgymnasiummá alakítsam át, nem teljesíthetem, mert mindaddig, míg a két nemű középiskoláról intézkedő 1893. évi XXX. t.-cz. fenáll nem javasolhatom a törvényhozásnak (melynek hozzájárulása ki nem kerülhet), hogy 348 tanulót számláló, virágzóan indult reáliskola kizárólag a jogosítás indokából gimnasiummá alakíttassék át. — Mivel azonban a város örvendetes fejlődése és szaporodó népessége két teljes főgymnasium szükségességét kétségtelenné tették, azon leszek, hogy a debreczeni kath. aligmnasium kiegészítése ügyében folyamatban lévő tárgyalások az 1897/8. tanév alatt befejezést nyerjenek s e gimnázium ötödik osztálya megnyitható legyen. Budapest, 1897. július hó 23. án. Wlassics.

— **A debreczeni csata évfordulója** Aug. 1-ikát, debreczeni csata évfordulóját ez évben is kegyelettel üli meg Debreczen város közönsége s a főiskola lelkes ifjúsága. Az ünnepély délután lesz a következő programmal: Gyülekezés délután 3 órákor a kollegium előtti téren, egyletek és társulatok zászlóik alatt. — Innét indulás a honvédtemetőbe, hol Balogh Béla IV. jh. emlékbeszédét Nagy Gyula 3 jh. fogja felolvasni. — A főiskolai énekkar után Bagaméry Károly IV. é. th. szavalkalmi költeményt Jánossy Zoltán lelkész jelöltől. Innen az emlékkertbe tér vissza menet, hol a kántus éneke után Veress Gusztáv IV. th. szavalja el Kovácsy László Kálmán „A magyar Messiás” cz. ódáját. A városi tanács is képviselteti magát a kegyeletes ünnepélyen és mint értesülünk a mai tanácsülésen Komlóssy Arthur főjegyző, h. polgármestert, Király Gyula és Körner Adolf táncosnokokat és Csóka Sámuel polgármesteri titkárt küldte ki.

— **Alexis orosz herceg és házierezdünk.** Megemlékeztünk arról, hogy a 39. gyalogezred tisztikara a tegnapelőtt lefolyt jubileumi ünnepély alkalmából táviratilag üdvözölte az ezredtulajdonos Alexis orosz nagyherceget. Az üdvözlő táviratra tegnap megérkezett Parisból a válasz, a melyben Alexis orosz nagyherceg büszkén vallja magát a vitéz 39. gyalogezred tulajdonosának. Köszönetet mond a szívélyes üdvözlésért és legőszintébb szerencsekívánatait küldi a derék tisztikarnak és a legénységnek. A távirat szövegét tegnap ezredparancsban tudatták a legénységgel.

— **A debreczeni g. kath. hívek figyelmébe** Varga László h. bőszőrményi g. kath. esperes-lelkész lapunk utján értesíti a debreczeni gör. kath. híveket, hogy aug. hó 2-án délelőtt 9 órákor a helybeli r. kath. templomban a hívek részére keresztelést, avatást és egyéb előforduló ténykedést végez. 10 órákor misét mond. Egyszersmind Varga László esperes lelkész arra is figyelmezteti az itt lakó híveit, miszerint főhatósági rendelethez átvevén debreczeni hívei lelkieket ellátását, ezért minden ügyben hozzá forduljanak. Minden hónap elején megjelenik ezután Debreczenben keresztelések végzésére, ha esetleg több eset volna többször is, temetések, illetve halálozásoknál pedig azonnali tudósítást kér az illető lakásának utca és házászám megjelölésével.

— **Uj huszárezred Debreczenben.** Mint biztos forrásból értesülünk, az új debreczeni huszárezred ezeptember hó 17-én foglalja el állomását Debreczenben. Bécsi körökben nagy népszerűségnek örvendenek a csinos magyar Vimos huszárok, kiknek a sorozó helyük Kecskeméten van. Világos kék attil. es kék csákójuk van s tisztjei valamenyien magyar mánások. — Bécsből a jövő héten indulnak a nagy hadgyakorlatra Csehország felé, mely után egyenesen Nagyváradra s egy század Debreczenbe jön. Bécsből aug. 4 én fog ünnepélyesen bucsut venni a 7-ik huszárezred.

— **Dankó Pista hangversenye.** Dankó Pista nem tudta elfelejteni azt a páratlan éredklődést és rokonszenvet a melyet a debreczeni közönség multkori ittléte alkalmával írta nyilvánított. A magyar népdalok királya visszavágyott a magyarság metropolisába, ahol igazán megadják érteni a magyar nótában kifejezett örömet, bánatot, hangulatot. — Visszajött hozzánk, hogy újra könyvet fakasszon szeméinkből varázshegedűjével, hogy újra elandalítsa lelkünket síró nótáival. És elhozta magával városunk országos nevű szülöttét az élő czimbalomművészek legnagyobbját, Lányi Gézát is, akinek nótái éppen úgy közzsájon forognak országszerte, — mint a Dankó Pistáé. Tegnap este tartotta az első hangversenyt a két híres dalköltő az Angol Királynő udvarkertjében intelligens közönség jelenlétében és ma valamint holnap fog körünkben maradni a magyar muzsa e két kedvence

— **Öngyilkos honvédönkéntes.** Lapunk tegnapi számában röviden megemlékeztünk arról a megdöbbentő hírről, mely a tegnapi délutáni órákban villámgyorsan járta be a várost, hogy egy honvédönkéntes káplár agyonlőtte magát. A hír megerősítést nyert; az öngyilkos **Dankó Gyula**, ki a 3. honvéd gyalogezrednél szolgált mint önkéntes, Dankó Mihály temetkezési intézet tulajdonosának a fia. Az öngyilkosság részleteiről tudósítónk a következőkben számol be: **Dankó Gyula** múlt év október hó 1-én vonult be a katonasághoz mint egy éves önkéntes. A katonaságnál pontos, kötelességtudó volt mindég s ezért fellebbvalói szeretetét bírta. A derék fiatalember, habár anyagi viszonyai megengedték volna, a legszerényebb viszonyok között élt. Munkái vágyó nem volt s a katonaságnál is rendszeres, megszokott életmódját folytatta. Kedélyes jó fiú volt s önkéntes társai is nagyon szerették. Dankó tegnapelőtt a 39. gy. ezred ünnepe volt. Egész éjjel a laktanyában mulatott s reggel 4 órakor tért haza szülei házához. Reggel azért idejében a laktanyában volt, ahol elvégezte teendőit. Délben atyja üzletébe, majd a szomszédos **Kondor M. J.** és fia üzletébe ment, hol a tulajdonosnővel hosszabb ideig beszélgetett, miközben több pohárral és rumot megivott. Kondornénak elbeszélte az egész mulatság lefolyását s azt a kalandját is, mi vele reggel, mikor a mulatságról hazafelé tartott, történt. Ahogy a mulatságról jött, a Szent-Anna-utcán három közöshadseregbeli baka tartott vele szemközt, kik nem a legjózanabbak voltak. Az egyik közülök nekiment s ő a részeg bakát az utcán arcra ültette. Mig ez a beszéd tartott, Dankó kissé izgatottan viselte magát. Félgy órákor bucsút vett Kondornétól azzal, hogy hazamegy aludni. Haza is ment szüleinek Széchenyi-utca 1808. sz. alatti lakására s velük ebédel. Az ebéd ideje alatt a legnyugodtabban beszélgetett. Ebéd után az udvaron a kutyával játszadozott s betért az udvar hátsó részén levő egyik szobába, hol egy **Szathmáry** nevű munkásuk dolgozott.

— Isten áldja meg, hajó dolga lesz, gondoljon néha rám is!

Kezet fogott Szathmáryval s a péterfi-utcai laktanyába ment. Szathmáry előtt Dankó magaviselete s a bucsuzás gyanusnak tűnt föl s ebbeli aggodamlát a kocsiának is megmondta. Dankó a laktanyában nem beszélt senkivel, elővette szolgálati fegyverét, melyet senkisémet látott s az udvar egy félreeső helyén húzódott meg. Pár pillanat múlva hatalmas lövés zaja riasztotta fel a laktanyában tartózkodó katonákat. Mindenki odasietett, honnan a lövés elhangzott. Felszakították a félreeső helyen levő ajtót s Dankó Gyula félig ül helyzetben feküdt a földön, mindkét halántékából patakzott a vér. Társai kihozták az udvarra, de már akkor halott volt. A szolgálati fegyver nagy golyója fejét teljesen keresztül furta. Az öngyilkosságról nyomban értesítették szüleit s a századparancsnokát **Darvas főhadnagyot.** Az öngyilkos fiatalember, ki katonáskodása előtt a nagy-károlyi takarékpénztár péoztárossa volt semmiféle irást nem hagyott maga után, miből csak sejteni is lehetne öngyilkosságának okát. Szülei, sem pedig fellebbvalói mit sem tudnak okul felhozni. A törekvő fiatal ember hirtelen halála általános részvételt keltett egybajtársai, valamint a család és ismerősei körében. — Holttestét kivitték a honvéd kórházba.

Az öngyilkos önkéntes haláláról családja a következő gyászjelentést adta ki: Szomorodott szívvel tudatjuk szeretett fiunk jó testvérünk és rokonunk **Dankó Gyula** m. h. honvédönkéntes tizedesnek, folyó hó 30-ikán, életének 24-ik évében történt elhúytát. Kedves halottunk földi részei Augusztus hó 1-én délelőtt 10 órakor fognak, Széchenyi utca 1808. sz. háztól ez ev. ref. egyház szertartása szerint tartandó ima után a Kosséthy utcai temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Végtisztességtételére rokonainkat, ismerőseinket és az elhunyt bajtársait szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1897. július hó 31. — Bánatos szülei: Dankó Mihály és neje Liptay Erzsébet; gyermekeik illetve testvérek: Béla és Erzsike, s rokonok nevében is. Béke lengjen porai felett.

— **Szabadságon.** **Orosz Sándor** vármegyei első aljegyző 30 napra terjedő szabadságidejét holnap augusztus 1-én kezdi meg. Szabadságidejét Tatrafüreden tölti el a népszerű jegyző.

— **Stáhl Géza szabadsága.** **Stáhl Géza** főmérnök 30 napi szabadságidejét holnap kezdi meg.

— **Egy kedvenc tenoristánk gyásza.** **Sulyos** és mérhetetlen csapás érte **Németh Jánost**, a debreczeni közönségnek **Tiszay Dezső** igazgatása alatt volt szerett **gyönyörű** hangú tenoristáját. — Egyetlen kis 2 éves fiacskáját vesztette el **Németh János** itt Debreczenben, hol családja állandóan lakik. Mire ő hazajön, imádott fiacskájának már csak kihült tetemére borulhat. — Az egész városban mély részvétellel viseltek **Németh János** iránt, mert hiszen szerették és nagyra-becsülték őt itt ez társadalmi életben is. — A szomorú esetet a következő gyászjelentés tudatta velünk: **Németh János** és neje **Hegyesy Etel** mint szülők, valamint **Hegyesy Sándor** és neje **Bánki Mária** mély fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk felejtethetetlen kis gyermekünknek és unokánkunk — **Szabolcsnak** folyó hó 30-án esteli 11 órakor 2 ik évében 2 hónapi súlyos szenvedést követően történt gyászos elhunytát. — Kedves halottunk hült tetemét augusztus hó 1-én, délelőtt 11 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint Fő-utca Bankpalota 2128. számú háztól a Szent-Anna-utcai temetőbe örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, ismerőseinket bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen 1897. július 31-én. Az örök világosság fényesedjék neki.

— **Felvétel az erdőéri szakiskolába.** A királyhalmi, vadászerdei, lipótvári és görögnyezentimrei m. kir. erdőéri szakiskolákba, melyeknek tanfolyama két évre terjed, a f. évi október havában kezdődő tanfolyamra részint állami ellátás mellett, részint saját költségén több tanuló fog felvételt. A földmivélségi m. kir. miniszter az erre vonatkozó pályázati feltételeket megküldötte Debreczen sz. kir. városhoz s a pályázni kívánók azokat megtekinthetik **Király Gyula** tanácsnok hivatalos helyiségben.

— **Zár alól feloldott község.** Földest, mint előjárósága értesít bennünket a száj és körömfájás miatt elrendelt zár alól feloldották, a sertésvész miatt, miután a járvány a sertések között még mindig dühög, a község továbbra is zár alatt marad.

— **A kivert gyermek.** Eczim alatt tegnapelőtt megirtuk, hogy egy **Fayer László** nevű szepességi gyermeket találtak, a mezőrendőrök a tanyák között bolyongva. A fiú magyarul és námetül beszél és azt adta elő a mezőrendőrségnél, hogy **Poprád-Felkai** lakó anyja elküldte hazulról szolgálat keresni. A balmazújvárosi járás főszolgabírója e hírlanket olvasva magkereste a rendőrséget aziránt, hogy a hazulról elküldött gyermek valjon nem azonos-e azzal a hazulról megszökött balmazújvárosi fiúval, kit szülei már kerestetnek is. Ekkor aztán kislát, hogy az ártatlannak látszó gyermek ugyancsak felültette a rendőrséget, mert bizony ő nem **Fayer László** felkai, hanem **Ulár László** balmazújvárosi születésű és hazulról egy elkövetett esiny miatt szökött meg. A gyermekért aggódó szüléket azonnal értesítették, hogy meg van a dezentor, kik ma be is jöttek Debreczenbe, hogy hazavigyék a kis szökevényt.

— **Megszöktetett fogat.** **Vass János** a homokujföld 65 szám alatt lakó birtokos jelentett a rendőrségnél, hogy **Nagy Sándor** nevű napszámosa tegnap reggel 7 órakor két lozát és könnyű kocsiját tudta nélkül elhajtotta. A rendőrség azonnal intézkedett, a tolvaj kézrekerítése iránt s ma hajnalban **Er-Keserűben** már el is csípték a fogat után áhító napszámost és mindenestől visszahajtották Debreczenbe. A ló tolvajt a rendőrség vette

pártfogása alá és vallatás közben kiderült, hogy **Nagy Sándor** napszámost igazi nevén **Grünfeld Salamonnak** hívják s kivel e néven már többször volt szerencséje a debreczeni törvényszék fogházának.

— **Betöréses lopás.** Ezideig még ösmertelen tettesek nagy betöréses lopást követtek el **Lengyel Imre** N. Hatvan-utca 1549. sz. házában, özv. **Pápay Imréné** lakásán. Tegnap az urinő távolléte alatt utcai lakásába betörték, s ott egy szekrényt felfeszítve, abból pár száz frt értékű aranyeműt, továbbá párnákat és nagymennyiségű fehérneműt elloptak. A lopást tegnapelőtt vette észre a károsult urnő, mikor a fürdőből hazajött. A nagy lopásról jelentést tettek a rendőrségnek, mely a nyomozást megindította. Mint ma reggel értesültünk, **Végh Gyula** rendőrkapitány már nyomában is van a tetteseknek, kiknek neveit azonban a folyamatban levő vizsgálatra való tekintettel egyelőre el kell hallgatnunk.

Távirat.

A segesvári Petőfi emlék leleplezése.

Segesvár, jul. 31.

(A Debreczeni Hirlap saját küldött tudósítójától.) Ma leplezték le Segesvár mellett a fehéregyházi határban az itt dicső halált halt világra szóló léngelme: **Petőfi Sándor** emlékszobrát.

Az országra szóló ünnepélyre tizezrekromenő embertömeg jelent meg, különösen sok ezer székely jött el a bérczes Székelyföldről. A képviselőház képviselőiben **Esztérházy Kálmán** gróf vezetése alatt **Béldy László**, **Gyárfás Endre**, **Illyés Bálint**, **Kabos Ferenc**, **Sándor József** és **Zeyk Gábor** voltak jelen és helyezték le a szobor talapzatára az országgyűlés által küldött koszort. Képviseltette magát egy **Petőfi** mint a **Kisfaludy** társaság, — melyeknek képviselőiben **Gyulai Pál**, **Rákosi Viktor**, **Bartók Lajos** jelentek meg. Rendkívül nagy számban jelentek még itt meg az erdélyi főispánok is.

Ma reggel 8 órakor történt meg a kivonulás Segesvéről a fehéregyházi síkra. A menet impozáns látványt nyújtott, különösen azért, mert számosan díszmagyarban jelentek meg. — Gyönyörű idő kedvezett az ünnepélynek.

Debreczen küldötteit, **Oláh Károly** és **Koncz Ákost** mindenütt kifüntették s városunk babérkoszorúja a szobor legszebb részében leplegeti harmas színét.

Tíz órakor kezdődött a tulajdonképi ünnepély a fehéregyházi síkon. A himnusz előadása után **Szász Gerő** remek beszédet mondott a daliás időkről. Gyönyörű, **Petőfi** dicsőítő beszéde alatt lehullott a lepel a szoborról. — Szem nem meradt szárazon.

Zugó éljenzés jutalmazta **Szász Gerőt** beszédéért, mely után **Bethlen** gróf helyett **Küküllő** vármegye főispánja beszélt s vette át a szobrot.

Az óriási emberáradat egy részét, különösen a küldöttségek tagjait a fehéregyházi síkról négy különvonat vitte vissza a segesvári várba, hol a költő szobra előtt az ünnepély második része lefolyt. A szobor előtt **Bartók Lajos** most beszélt.

A mai ünnepélyt tegnap este Segesvárott egy remek kerthelyiségben ismerkedési estély előzte meg, a melyen több mint 1000 ember volt jelen. Debreczen, kiküldöttei itt is részt vettek és méltóan képviselték városunkat.

Törvénykezés.

Radziwil herceg, Braun Oszkár báró elítélése.

Simay Gyula neve eléggé ismeretes a debreczeni közönség előtt, mert ez a talmi gavallér járt itt Debreczenben is, de szomorú híre van nevének az egész országban, melyet tisztán örökölt egy előkelő belényesi családtól de későbbben ő maga szennyezte be könnyelműségében elkövetett tetteivel.

Hiszen emlékeztethetnek rá lapunk olvasói nem is olyan régen történt, hogy a kinek két neve van e czikk föllébe írva s ki nem más, mint a nagy hírnévre vergődött szélhámos S i m a y Gyula itt Debreczenben a Bikában levő orpheóban csinált csinos kis botrányt.

A kirendelt ételek és italok árát kifizetni nem akarta, a főutcán pedig inzultált egy fiatal gazdaszt, a ki őt aztán kétszer arcul is ütötte.

A rendőrség elé került S i m a y aztán letagadta nevét, a B r a u n Oszkár álnevet használta míg aztán egy napi vallatás után, mely alatt mindenféle hazugságot összehadart fel akarván ültetni a rendőrséget a II-ik ker. kapitányságnak sikerült megállapítani a szélhámos kiletét. S i m a y nem menekült meg szárazon Debreczenből, hanem egy napot kellett neki ülni s aztán kényszer levéllel elmasi roziatták innen.

Ezt a szerencsétlen kalandort a budapesti törvényszék hat hónapi fogságra ítélte. A törvényszéki tárgyalásról tudósítónk a következőket írja:

Egy intelligens külsejű, magas fiatal ember állott ma délelőtt a büntető törvényszék előtt család miatt. — Lásztott rajta, hogy jobb családnak az elzülött sarja.

— Hogy hívják? kérdezte az elnök.

— Simay Gyulának.

— Mi a foglalkozása?

— Jogszigorló vagyok.

— Hol végezte az egyetemi tanulmányait?

— Itt Budapesten kaptam abszolutóriumot s két szigorlatom is van.

Az ügyész hitetlenül rázza a fejet, mire a vádlott folytatja:

— Igenis, a történeti és a vegyes szigorlatot letettem, még csak a tételes van hátra, de erre aligha fogok elkészülni, mert szakítottam a pályámmal.

Ezután a tényállás előadásra került a sor.

S i m a y Gyula, ki család és sikkasztás miatt már többször volt büntetve s Debreczenből kitiltották, ma azért állott a büntető törvényszék előtt, mert a múlt hónap elején 5-6 budapesti trafikba ment s kispesti Rudolf fogadalmi templom sorsjáték bizottsága kiküldöttjének mondván magát, fölszólította a trafikosnókat, hogy számoljanak le vele, — mennyi sorsjegyet árusítottak el s mennyi bevételük volt. Azután pedig az elem árusított sorsjegyek egy részét s a befolyt pénzt zsebre vágta s eltávozott.

— Hogy jutott önnek ilyen keresetmód az eszébe?

— A sorsjegybizottságnál volt egy jó barátom, a ki a fővárosba jövetelkor megsajnálta, mert semmiféle keresetem nem volt. — Adott hát nekem 100 darab sorsjegyet elárúsítás végett azzal, hogy minden sorsjegy árából 30 krajczár az enyém. Ezeket el is adtam s 30 forint hasznom volt belőle. Minthogy több sorsjegyet a barátomtól nem kaphattam, eljártam a trafikosokhoz s ott szereztem, de nem családi szándékkal, hanem úgy gondoltam, hogy azokat a sorsjegyeket — a melyeken tul nem adhatok, elküldöm majd Wekerle kegyelmes urhoz, a sorsjáték-bizottság elnökéhez.

Miután a károsult trafikosnókat kihallgatták s ezek kijelentették, hogy panaszuikat főtartják, — az ügyész család büntetével vádolta Simayt s szigorú megbüntetését kérte.

V i g Viktor dr. védő ellenben a vádlott fölmentését kérte, mert szerinte család egyáltalában nem forog fenn, legföllebb hazudozás a melyet a büntetőtörvénykönyv egy paragrafusa sem torol meg.

— Akar még valamit felhozni a védelmére? — kérdezte végül az elnök a vádlottól.

— Igenis, akarok, — szölt S i m a y Gyula s körülbelül egy negyedórai védőbeszédet mondott, — a mely ilyenformán kezdődött:

Tekintetes királyi törvényszék!

Nagyságos elnök ur!

Mindenekelőtt különbséget kell tennünk a fraus criminalis és a fraus civilis között. Az én esetemnél csakis az utóbbiról lehet szó. — Erre a nagy szomorú vitt rá. Atyámat, a ki országgyűlési képviselő volt, tizennyolcz éves koromban elveszítettem, az örökségemet hamar elköltöttem, könnyelmű voltam, s ezért megbűnhődtem már egynéhányszor. A mikor első ízben elítéltek, anyám kitagadott s elonem fordult az egész világ. Le kellett köszönöm hadnagyi rangomról s bárhova mentem, éjjel mutogattak rám. Tavaly a pozsonyi katonai intézetnél 8 hónapig voltam tanári minőségben alkalmazva, és a mikor kiderült, — hogy büntetve voltam rögtön elbocsátottak. A rendőrség és a bíróság pedig folyton üldözött. Ügyvédnél sem kaptam alkalmazást, mihez fogtam volna? — Allati ösztön, az éhség hajtott arra, a mit elkövettem s ha innét kikerülök s nem fogok alkalmazást kapni, kénytelen leszek újból ilyenfajta keresethez fordulni.

Mintegy negyedórai tanácskozás után hirdette ki Tóth Ernő táblai bíró az ítéletet, a mely ötheti vizsgálati fogság beszámításával hat hónapi fogsázzal sújtotta Simayt. Az ítélet jogerős.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése.

Debreczen, július 30.

Készárú 25-30 magasabb.

Oszli buza 10.82-10.80

Tavaszi buza 11.02-11.04

Oszli rozs 8.58-8.60

Tavaszi rozs 8.70-8.71

Oszli zab 5.97-5.99

Tavaszi zab 6.06-6.09

aug.-szep. tengeri 4.54-4.55

Szept.-okt. tengeri 4.62-4.63

Május-juniusi 1898 5.30-5.32

Sertéspiacz. Budapest-Kőbánya

1897. július 26.

Magyar elsőrendű Oreg nehéz

páronként 320 klgron felüli sulyban (—

— krtól — krig. Oreg közép (páronként 300

260 kgr. sulyban) — krtól —

klgr. Fialtal nehéz (páron — 220 klgron felüli

sulyban) —54 krtól 55—krig. Fialtal kö-

zép (páronként 251 320 klgr. sulyban) —54

krtól 55— krig. Fialtal könnyű (páronként

250 klgrig terjedő sulyban) — krtól —

krig. II. Magyar szédett: Nehéz (páronként

280 klgron felüli sulyban) —52 krtól

—53 krig. Közép (páronként 220—280 kgr

sulyból) —44 krtól —45 krig. Könnyű

páronként 220 klgrig terjedő sulyban —43

krtól —44 krig. III. Szerbiai: Nehéz (páron

ként 260 klgr. felüli sulyban) —51 krtól

52— krig. Közép (páronként 220—260 klgr.

sulyban) —49— krtól 50 — krig. Könnyű

(páronként 220 klgrig terjedő sulyban) —47—

krtól 48 krig.

Sertés létszám: 1897. évi július hó

21. napján volt készletben: 26.470 darab 1897

évi július hó 2. napján felhajtattott 709

drb 1897. július hó 5. napján elszállitattott

591 drb. 1897. márcz. hó 26. napjára maradt

készletben 26584 drb. Hizottsertés forgalom

változatlan.

Debreczeni piac.

Július 26-27

Gabonavásár.

Buza, piacra hozatott 850 kgr. I. rendű 10.08, II r. 8.25. III. r. 8.80.

Rozs, piacra hozatott 500 kgr. I. rendű 5.90, II r. 5.95, III r. 5.80.

Kétszeres, piacra hozatott 500 kgr. I. rendű 7.40, II. r. 6.35, III. r. 6.30.

Árpa, piacra hozatott 400 kgr. I. rendű 4.50, II r. 4.45, III. r. 4.40,

Zab, piacra hozatott 500 kgr. I. rendű, 5.80, II. r. 5.75, III. r. 5.70.

Tengeri piacra hozatott 1000 kgr. ó-tengeri I. rendű —, II. r. —, III. r. —.

Új tengeri I. r. 4.80, II. 4.70 III. kr. 4.40.

Köles 6.20, 6.10. 6.00.

Köleskása 13.—, 12.50, 12.00.

Burgonya 3.60

Piaczi áruczikkek:

100 kilónként: Bab fehér 12 bab sárga

10.00 burgonya 3.60 só darabos 10.50, só da-

rált 12.00, d. zsir 60-62 frt, széna I. rendű

1.80, II. r. 1.60 III. r. 1.40, szalma I. r. 60

frt II. r. 50, szalonna sós 58-60 frt, szalonna

sótlan 58- frt. háj 60- frt, juh turó 68-

szappan 17.50 frt, aszalt szilva 16- frt, borsó

18.00 frt, lenese 20.00 frt, rizs 18 frt, pirszén

2.00, se'gótárjani 150, szalonkőszén 180, árpa

kása 16.—.—24.

Virágos kert

a „Debreczeni Hírlap“ kis olvasóinak.

A róka és a szarka.

Írta: Elek bácsi.

Egyszer volt, hol nem volt, hetedhét országon is tul volt, volt egy szarka s annak hat fia.

Ez a szarka szerette volna megkeresztelni a fiait, de nem talált papot, a ki megkeresztelje.

Egyszer, a mint nagy busan üldögélt a fa tetején, arra megy a róka és felszól hozzá:

— Miért busulsz, szarka?

— Hogyne busulnék, mikor hat fiam van s nem találok papot, a ki megkeresztelje.

— Hiszen ha csak az a bajod, — mondotta a róka, egyet se busuj, csak hányd le egyenkint a fiaidat, én majd megkeresztелеm.

A szarka mindjárt le is vetette egy fiát.

— Egy, — számlálta a róka, — abban a pillanatban meg is ette a szarka fiut.

Az öreg szarka ezt nem látta, ő is utána mondotta a rókának: — Egy!

Azután ledobta a másodikat.

A róka felkiáltott:

— Kettő, — s bekapta a szarka-fiut.

Lekiáltott a szarka is:

— Kettő!

Igy szép sorjában, mind a hat fiát lehányta a szarka, s mind a hatot meg is ette a róka.

Mikor a hatodikat is ledobta, leszól a rókához:

— Megkeresztelted e?

— Meg én! Mind a hatot megettem.

— Jaj te istentelen! — cserregett a szarka, — megállj csak! Kivágom mind a két szemedet.

Leröppent a fáról, de bezzeg a róka sem várt reá, szaladott árkon-bokron át. A szarka mindenütt felette repült, de mikor le lecsapott a földre, a róka mindig tovább ugrott s így aztán nem tudta utól érni.

Amint repül a szegény szarka, találkozik egy kopóval s mondja neki:

— Te kopó! Nem állnál e be hozzám béresnek?

— Én be jószívvel, — mondja a kopó — ha jól tartasz hullal.

— Gyere csak velem, — mondja a szarka — a mészáros épen most ölt bikát, ehetsz ott eleget.

Bemennek a faluba, a szarka föl száll a mészáros háza tetejére, ott el kezd cserregni, de olyan erősen, hogy a mészárosnak nincs nyugodalma. Kimegy a mészáros, ki a felesége kimennek a gyermekei is mind, hessegetik, dobálják a szarkát, de az csak cserregett tovább, a háztetejéről nem repült el, míg a kopó be nem sompolygott a házba s ott jól nem lakott hullal. Akkor aztán tovább repült, szaladott a kopó is utána.

— Jól laktál e? — kérdi a szarka.
 — Jól laktam, lelkem gazdám, de most meg majd elepedek a szomjuságtól.
 — Nem baj, csak gyere utánnam! Amott abban az istállóban épen most feji a teheneket egy asszony, ott majd ihatsz tejet, amennyi csak beléd fér.

Elmennek oda, a szarka fölrepül a ház tetejére, elkezdi cserregni. Az asszony kiszalad nagy mérgesen, dobálja, hessegeti.
 — Hess el, szarka, hess el! Ne jelents nekem vendéget, bár magam élhessek.

Ez alatt a kopó bement az istállóba s a tejet egy cseppelő cseppig megitta.
 — No szógám, — kérdi a szarka, — itt-e eleget?

— Eltem is, ittam is elegendőt, lelkem gazdám, most már mehetünk a róka után.

Repült a szarka, a kopó meg szaladott alatta, s a mint egy buzaöld felett repült, meglátja a rókát, ott hevert a buza között.

— Erre, szógám, erre! — kiáltott a kopónak, — itt a róka!

Uccuz! felszökik a róka, a kopó utána, kikerülnek a buza földről, be az országra. Éppen akkor ment arra egy ember három lóval s szekérral.

A szekéren egy nagy hordó bor volt. Az ember nagy hirtelen lekupja a baltát, a róka után hajítja, de a róka helyett a kopót találta s szegény kopó abba a helybe megdőglött.

— Hej istenem! reá támad a szarka az emberre!

— Hé atyafi! miért ütötte agyon a szógámát?

Mondja az ember:
 — Én a rókát akartam nem tehetek róla hogy a kopót találtam.

— Már akár a rókát akartad, akár nem, — mondotta a szarka, — ezért kivágom a lovadnak a szemét

— Hiszen próbáld meg, — mondotta az ember.

A szarka kétszer sem mondotta magának, oda repült a ló fejéhez, hogy kivájja a szemét, de az ember sem sokáig gondolkodott, nagy haraggal a szarkához vágott a baltájával. Az ám, csak hogy a szarka helyett a lóva fejét találta, s olyan erősen találta, hogy a ló egyszeribe felfordult, s kiadta a páráját.

— Ez még nem volt elég, — mondja a szarka, a másik két lovadnak is kivágom a szemét.

— Hiszen csak próbáld meg — mondotta az ember.

— Én meg is próbálom, — cserregett a szarka, — s rászállott a középső ló fejére.

Fölkupja a baltát ember, megcélazza a szarkát, de hogy czélozta, hogy nem, elég az, hogy most is a lovát vágta fejbe.

A ló felfordult, kiadta a páráját s éppen így járt a harmadik is: a lógós.

Azt mondja most a szarka:
 — Ez még nem volt elég: kieresztem a borodot is.

Rászáll a hordó tetejére, a dugóját elkezdi kapirgálni, az ember meg nagy mérgesen oda vág a baltával, de úgy odavág, hogy a hordó mizlikbe szakadt: a teméntelen sok bor elfolyt.

Elvitte az embert, el a szarkát, még a baltát is s még ma is viszi őket a bor, ha valahol meg nem akadtak . . .

Tájékoztató.

A Gónczy-egyesület „Otthon”-a a keresk. akadémia palotájában.

Nyilvános olvasóterem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Muzeum, a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főrel iskolai műhelyében d. u. —4 óráig. Kedden: Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

Zene-estélyek

A Hungaria kávéházban minden szerdán, szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyarai testvérek zenekara.

Az „Arany Bika” vendéglő éttermében vasárnap és ténként a Magyarai testvérek, Rácz Károly és Dajna Band zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.

Az „Arany Bika” kávéházban hetenként két zeneestély van: hétfőn Rácz Károly szerdán a Magyaraiak.

A „Arany Bika” vendéglőben kedden Magyarai testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Dajna Band játszanak.

A „Margit”-fürdőben vasárnap és ünnepe napokon d. u. 4—6 óra közt sétahangverseny. — Játsszik a katonazenekar.

Vilmos Ferencz kávéházában a Sas-utcai „Otthon”-ba zeneestély hetenként háromszor.

Szauer Sándor „Arany sas” kávéházába minden hétfő este Dajna Bandi zenekara zeneestélyt tart.

A „Corso” kávéházban kedden, csütörtökön és vasárnap Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara tartanak zeneestélyeket.

Berkocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	—40	—30
1/4 órára	—60	—45
Egy egész órára	—80	—60
Minden következő órára	—40	—30
Az utolsó órára túl félórára v. kevesebb időre	—20	—15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	—50	—30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), ha a végítességek a templomban történik, A temetőbe ki és vissza	2	1 1/2
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	—80
A színházba menet	—60	—40
A színházból jövet	—80	—60
bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nap-pal menet vagy jövet kézi táskával	—50	—30
éjjel	—80	—60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, czukorgyár, légszuszgyár, kertészeti egyeslet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	—50	—30
menet és visszajövet egy órai várakozással	—80	—60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldézéshez menet vagy jövet	—50	—30
menet és jövet egy órai várakozással	1	—70
minden következő órára	—60	—40
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	—90
minden következő órára	—40	—30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	—50	—30
menet és visszajövet 1 órai várakozással	—80	—60
minden további órára	—40	—30
A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítottak		

Két szoba és fürkéből álló emeleti lakás a kereskedő ifjak társulata új helyiségében azonnal kiadó.

Irodai helyiségnek különösen ajánlható.

Kiadó tanyabirtok.

28¹/₂ nyilas tanyaföld a Kis-Elepen f. év. október 1-től haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni Kerekes Géza tulajdonossal Kis-Várad-utca 2097. sz. a.

NAPONTA FRISS

szepességi vaját

ajánl

VARRAY JÓZSEF

cs-mege kereskedése, (a színház-zal szemben.)

Sztojikai ásványviz

városunkban a legolcsóbb és legjobb üdítő ital, kitünő borviz, egészséges és kellemes; gyomorbetegségekben páratlan csoda hatással bír. — Orvosi tekintélyek által különösen ajánlva

friss töltésben megérkezett

Ezen ásványviz a legújabb vízemelő és töltőgép készülékekkel töltetik, a levegőnek tökéletes kizárásával, miért is mindenki, ki ezen friss töltésű ásványvizzal él; tényleg ugyanazon kellemes szénsavgyógyóktól buzgó kristálytisza vizet kapja, mint a hogy az a forrásból előtör. —

1 láda 40 drb, 1/2 lit. üveg 4.20 kr. — a láda és üvegek 1.50 krért vissza vétetnek.

Kapható:

Kontsek Géza

fűszer üzletében

Debreczen, Kossuth-u.

valamint a legtöbb vendéglőben.

4070
1897.

Hirdetmény!

Hajdu-Szoboszló város közönsége a nagy piacznak cyclops kőburkolattal ellátását folyó évi 87/3890. szám alatt kelt határozatával elrendelvén, ezen mintegy 2448 m² kiterjedésű munkálat vállalatba adása céljából folyó évi Augusztus hó 7-ik napja d. e. 10 órájára hivatalos helyiségembe zárt ajánlati versenytárgyalást tűzök, s felhivom mindazokat, kik ezen összesen 4909 frt 80 kr költséggel előirányzott munkálat teljesítését elnyerni óhájják, — hogy az előirányzott összeg 10%-kja, mint bánat pénzzel ellátott zárt ajánlataikat hozzám a kitűzött nap d. e. 10 órájáig nyujtsák be; a részletes feltételek a hivatalos órák alatt nálam megtekinthetők.

Szoboszló, 1897. július 29-én.

Kovács Gyula,
polgármester.

Építési anyagok eladása.

A kereskedelmi és iparkamara udvarán lévő s egy épületnek lebontásából kikerült anyagok, u. m. téglák, fedélserepek, fák, gerendák stb. f. évi augusztus hó 5-ikén, azaz csütörtökön délután 3 órakor nyilvános árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adni, mely árverésre a veenni szándékozók ezennel meghívotnak.

Vevő köteles lesz, az anyagokat az árverés napjától számított egy hét alatt a helyszínéről elbortadni.

Debreczen, 1897. Július 30.

A kereskedelmi és iparkamara.

Eladó birtok.

1. E város közeleiben a szoboszlói országút mellett 15 kataszt. holdnyi ujosztású föld beépítményekkel felszerelve.

2. Kádas utcán egy beltelkes ház ondódi külső földjével.

3. Egy drb 5 holdnyi ondódi föld szabad kézből eladó.

Értekezhetni **Simonffy István** ügyvédnél (Nagy-Várad-utca 2087. sz. alatt.)

Csodalatti kiárulás.

VB. Faller Gyula csódtömegéhez leltározott férfi és női divatárú cikkek az üzlethelyiségben (piacz utca 1901 sz. Steinfeld ház) a beszerzési áron alul kifognak árusíttatni.

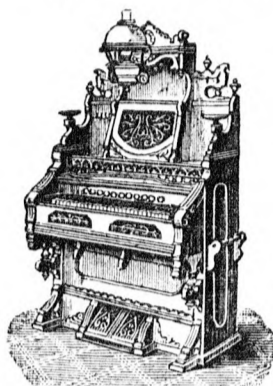
Tömeggondnok.

Debreczen, 1897. nyomtatott Kutasi I. könyvnyomdájában.

KITÜNTETVE: az 1896. ezredéves orsz. kiállításon a kormány által alapított „MILLENNIUMI ÁLLAMI ÉREM“-mel, mely magas kitüntetésben a hangszer-csoport összes versenyzői közül kizárólag csakis cégünk részesült.

Teljes zenekari felszerelések
a legjutányosabb feltételek mellett.
Dalárdai üténybotok
művészi kiviteben.
Dalárdai accord-jelzők.

WILCOX & WHITE

és a **CHICAGO**

Cottage Organ-Co világírú amerikai harmoniumgyárak kizárólagos képviselői és egyedüli fő-elárúsítói.

Valamint saját gyártmányu mindennél elismert

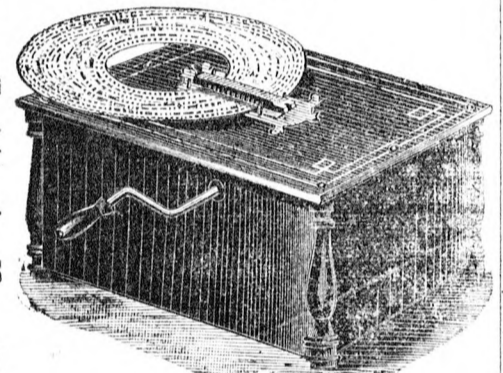
iskolai, szaloni- és egyházi

harmoniumok a legdusabb választékban.

Zenekapacziitások által legjobbaknak elismert czimbalmok.
Községi és tornászati dobok jutányos árban

A RIOSA

Bármilyen és bármennyi darabot határozatosan lehet eljátszani zeneismeret nélkül az Ariosán.

1. sz. Ariosa	frt 18
1 1/2 " " aczéhanggal	frt 21
2 " " kettős énekhangokkal 36 aczélsippal	frt 28
Az érczjátéklapok darabja	kr. 50

Harmonikák

kitűnő hanggal
2 frttól 3, 4, 5 6, 7, 8, 10 frt és feljebb.

Különlegességek aczéhangu zenekar harmonikákban.

Magyarország egyetlen és első harmonikagyára.

STERNBERG ARMIN és TESTVÉRE

csász. és kir. szab. hangszer-ipar

Európa legnagyobb hangszer-gyára

Budapest, VII. ker., Kerepesi-ut 36. szám.

Képes árjegyzék: a) harmonikákról; b) mechanika, zenélő-művekről és zenélő dísz tárgyakról; c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, czimbalmok, cziterák, harmoniumok, zongorákról stb. vidékre ingyen és bérmentve. Árjegyzék kérésnél kérjük megnevezni, hogy miféle hangszerről kívánatik az árjegyzék.

Vendéglősöknek zenélő automaták.

Értesítés.

A raktáromon levő összes, hirneves valódi

Krakkói Cserép kályhákat

melyek fehér, zöld és barna színben kaphatók a mai naptól kezdve

Gyári áron alól

bocsájtom a nagyérdemű közönség rendelkezésére, a mennyiben ezeket

végkiárúsítani akarom.

Tisztelettel

Nánási Lajos

vaskereskedő

